

Sygn. akt IV KO 104/22

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie M. Z.

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 grudnia 2022 r.,

wniosku J. B. (córkę skazanego) o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1985 r., sygn. II KR

158/85, utrzymującym w mocy wyroki Sądu Wojewódzkiego w Katowicach

z dnia 17 grudnia i 19 grudnia 1984 r., sygn. akt IV K 110/84,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku J. B. wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Wskazanymi powyżej wyrokami Sądu Wojewódzkiego w Katowicach M. Z. został skazany za dokonanie czterech zabójstw ze zgwałceniem, dwunastu zgwałceń oraz kilkunastu kradzieży na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i 100.000 zł grzywny (wyrok z dnia 17 grudnia 1984 r.) oraz karę łączną śmierci z pozbawieniem praw publicznych na zawsze (wyrok z dnia 19 grudnia 1984 r.). W konsekwencji rozpoznania rewizji Sąd Najwyższy utrzymał te orzeczenia w mocy.

W dniu 6 września 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo córki skazanego – J. B., w którym domagała się wznowienia powyższego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z uwagi na oczywistą bezzasadność złożonego wniosku o wznowienie postępowania należało – zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k. - odmówić jego przyjęcia. Przepis powyższy obliuguje do przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez stronę (w tym wypadku osobę najbliższą – art. 542 § 2 k.p.k.), która nie dopełniła wymogu sporządzenia i podpisania go przez obrońcę lub pełnomocnika (art. 545 § 2 k.p.k.) - bez konieczności uprzedniego wzywania do uzupełnienia braku formalnego. Oczywistą bezzasadność wniosku wiązać należy między innymi z sytuacją, w której w sposób jaskrawy i nie wymagający szczególnie pogłębionego badania widoczny jest brak podstaw wznowieniowych, określonych przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego, oraz gdy nie występują przesłanki do wznowienia postępowania *ex officio*. Taka sytuacja ma natomiast miejsce w niniejszej sprawie, w której - co należy podkreślić - procedowano już wcześniej w przedmiocie wznowienia postępowania. W postępowaniu o sygn. IV KO 75/21 Sąd Najwyższy wyznaczył bowiem wnioskodawczyni pełnomocnika z urzędu, który przedstawił stanowisko o braku podstaw do złożenia nadzwyczajnego środka zaskarżenia (k. 52 akt IV KO 75/21). Wnioskodawczyni, będąc wezwana na podstawie art. 120 k.p.k. do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez jego złożenie w terminie 7 dni w formie czyniącej zadość przymusowi adwokackiemu, tego wymogu nie zrealizowała, co skutkowało odmową przyjęcia jej osobistego wniosku (k. 68).

Uwzględniając powyższe okoliczności, jak również fakt, że również obecnie J. B. nie przytoczyła żadnych konkretnych, odnoszących się do sprawy okoliczności, które mogłyby w najmniejszym stopniu uprawdopodobniać wystąpienie podstaw wznowieniowych, zasadna okazała się odmowa przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k., bez konieczności podejmowania dalszych czynności procesowych.